

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **N. M.**

skazanego z art. 282 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu 3 listopada 2025 r.,

w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kościanie

z 19 maja 2025 r., sygn. akt II K 159/25,

1. uchyla zaskarżony wyrok w odniesieniu do N. M. w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Kościanie w tym zakresie do ponownego rozpoznania;

2. obciąża Skarb Państwa wydatkami związanymi z rozpoznaniem kasacji Prokuratora Generalnego.

Andrzej Tomczyk

Waldemar Płóciennik

Eugeniusz Wildowicz

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kościanie, II Wydział Karny, wyrokiem z 19 maja 2025 r., sygn. akt II K 159/25, po rozpoznaniu m.in. sprawy N. M. , oskarżonego o to, że (k. 165-167):

„2.1. w dniu 19.09.2024r. w K., woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej używając wobec K. B. przemocy w postaci uderzeń ręką w twarz doprowadził pokrzywdzonego do rozporządzenia własnym mieniem poprzez wydanie słuchawek marki J., wartości 300 zł oraz wypłacenie z bankomatu pieniędzy w kwocie 70 zł powodując straty w łącznej wysokości 370 zł na szkodę K. B. powodując nadto obrażenia ciała w postaci rany bocznej ściany nosa, złamania kości nosowych z przemieszczeniem, stłuczenia dziąseł szczęki oraz urazu zęba pierwszego górnego prawego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas powyżej 7 dni,

tj. o przestępstwo z art. 282 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2.2. w dniu 20.09.2024r. w K., woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej używając wobec K. B. przemocy w postaci uderzeń ręką w twarz oraz w brzuch doprowadził pokrzywdzonego do rozporządzenia własnym mieniem poprzez wykonanie przelewu blik na telefon w kwocie 40 zł działając na szkodę K. B. powodując nadto obrażenia ciała w postaci rany bocznej ściany nosa, złamania kości nosowych z przemieszczeniem, stłuczenia dziąseł szczęki oraz urazu zęba pierwszego górnego prawego, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas powyżej 7 dni, tj. o przestępstwo z art. 282 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

2.3. w dniu 19.09.2024r. w K., woj. [...], działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem L. sp. z o. o. z siedzibą we W. w ten sposób, że zastawił do ww. lombardu słuchawki marki J. kol. białego w zestawie ze stacją dokującą, etui za kwotę 50 zł oświadczając, że towar stanowi jego własność i nie pochodzi z kradzieży, wprowadzając w błąd pracownika lombardu, czym działał na szkodę wymienionego lombardu,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.”

orzekł:

„2. oskarżonego N. M. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 i 2 aktu oskarżenia, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. przyjmuje, że czyny stanowiły ciąg przestępstw z art. 282 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 282 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

3. oskarżonego N. M. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 3 aktu oskarżenia, czyn jako wypadek mniejszej wagi kwalifikuje z art. 286 § 3 k.k. i za to na mocy art. 286 § 3 k.k., art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda,

4. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec N. M. na okres próby 3 (trzech) lat, (...).”

Powyższy wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się 27 maja 2025 r. (k. 167).

Kasację od tego wyroku, w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść skazanego N. M. wniósł Prokurator Generalny. Zarzucił on „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 69 § 1 k.k., poprzez warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej oskarżonemu N. M. kary jednego roku pozbawienia wolności, mimo że w czasie popełnienia zarzuconego przestępstwa był on skazany na karę pozbawienia wolności”

i wniósł

„o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kościanie.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodzić się trzeba z autorem kasacji, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 69 § 1 k.k.

W myśl tego unormowania, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przypisanego mu przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zaznaczyć przy tym należy, iż określony w art. 69 § 1 k.k. warunek obejmuje zarówno skazanie na karę bezwarunkowego pozbawienia wolności, jak i na tę karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (por. wyroki Sądu Najwyższego z: 26 października 2020 r., IV KK 734/19; 12 marca 2019 r., V KK 103/18; 12 lutego 2019 r., II KK 290/18).

W wypadku skazanego N. M. warunek braku uprzedniego skazania na karę pozbawienia wolności nie został spełniony. Został on bowiem skazany przez Sąd Rejonowy w Kościanie wyrokiem z 5 września 2024 r., sygn. akt II K 175/24, który za czyn z art. 279 § 1 k.k. wymierzył mu m.in. karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata. Wyrok ten uprawomocnił się 13 września 2024 r., więc zarówno w czasie popełnienia przestępstwa będącego przedmiotem niniejszego postępowania, jak i w chwili orzekania przez Sąd Rejonowy w Kościanie oskarżony był sprawcą skazanym na karę pozbawienia wolności.

Nie ulega wątpliwości, że zastosowanie w zaistniałej sytuacji przepisu art. 69 § 1 k.k. i warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności było bezpodstawne, ponieważ rażąco naruszało wskazany przepis prawa materialnego i miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Niczego w tym zakresie nie zmienia fakt, że wydając wyrok, Sąd Rejonowy w Kościanie bazował na nieaktualnych danych o karalności oskarżonego. Określony w art. 69 § 1 k.k. warunek braku skazania sprawcy w czasie czynu na karę pozbawienia wolności ma charakter obiektywny, więc jego spełnienie nie jest zależne od wiedzy sądu rozpoznającego sprawę.

Z tych powodów Sąd Najwyższy, uwzględniając kasację, uchylił zaskarżony wyrok w zaskarżonej części i przekazał sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Kościanie do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd ten wyda rozstrzygnięcie zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym.

[J.J.]

[a.ł]

Andrzej Tomczyk

Waldemar Płóciennik

Eugeniusz Wildowicz